

היום לא נעשה מאומה. חורבות הבית המט לנפול עדיין עומדות מבוישות והשלט שהתנוסס בפאתי הבית זרוק, רמוס ושבור לחלוטין.
מנגד מוקמים בתי-מלון ותעשייה ודולי פיגוריום. מבלי להפחית מחשיבותם (על אף כיעורם הרב) סדר העדיפות אולי השתבש ומבני התרבות נדחקו לקרן זוית.

דן יהב, תל-אביב

מי הקים ומי יחריב?

בגין קבע סופית וחד-משמעית: „לא בך גוריון הקים את מדינת-ישראל!“ מפלגת

העבודה מוחה בכל תוקף ומתריסה נגד: „כן, בן-גוריון הוא אשר הקים את המדינה, הוא ולא אחר.“ למה הדבר דומה? לשני בני-זוג, שזה עתה החלו לחבוק ילוד בן יומו ומתוכחים ביניהם. פוסק הבעל: „אני הוא זה שקמתי את משפחתנו.“ אשתו מוחה כנגדו: „אני היא זו ולא אתה!“ עצתי לממשלת ישראל: הרפו נא בר טובכם מוויכוחי הסרק שאין השעה כשרה להם. מדינת-ישראל אכן קמה, אך בקושי רב היא עומדת על רגליה החלושות. הסכסס-השלום אומנם נחתם, אבל השלום עצמו עוד נמצא הרחק באופק. המצב הכלכלי מערער דיו ועוד ארוכה הדרך עד אשר תוכל ישראל לעמוד איתן בכוחות עצמה. בינתיים, שרים מכובדים וחבריי כנסת נכבדים, מוטלת עליכם המשימה לשמור על מדינתנו לבל תחרב חלילה וחס. מוטב לטפח את ההווה ולבצר את העתיד ולא לכרסם בעבר.

שמואל אירון, תל-אביב

אשראי בקאהיר

קראתי השבוע ידיעה שפורסמה בעיר תונות, בדבר עיסקה ראשונה שבוצעה בין בנק מצרי לבנק ישראלי, אחרי שמבקר ישראלי בקאהיר השתמש שם בכרטיס-אשראי שהוצא לו בידי בנק לאומי ביש-ראל. אם זיכרוני אינו מטעה אותי, הרי שבאחת מכתבותיו של אורי אבנרי על ביקורו בקאהיר לפני כחודשיים הוא מספר, שהוא עצמו השתמש בקאהיר ב-כרטיס-אשראי שהוצא לו בארץ על-ידי בנק ישראלי. נראה, לפיכך, שלעיסקה הראשונה בין בנק ישראלי לבין בנק מצרי הביא דווקא הוא.

דן לבנון, תל-אביב

זיכרונו של הקורא לבנון לא בגד בו. בעת ביקורו בקאהיר, בתחילת השנה, השתמש אומנם אורי אבנרי בכרטיס ה-אשראי ירוקארד, שהונפק לו על-ידי בנק הפועלים בתל-אביב והכרטיס כווד במצריים.

(המשך-ממנו 6)

אני מתרחמת. גוף הנשים אינו הפקר. גוף האשה שייך לה ואך ורק לה. אין שום זכות לאיש להחליט מה ייעשה בגופה! אנא הילחמו עבורנו! אל תתנו למאובנות ולסגפנות להשתלט גם על חוק חשוב זה. אורלי הימן, חיפה

לא לשתוק

אם יש זועה אמיתית בימינו אלה, הרי אלו הן ההוצאות להורג באיראן. לקום כל בוקר ולקרוא על ספל הקפה מחדש את רשימת המוצאים להורג של אתמול ולעבור על כך לסדר-היום, זהו אדישות העלולה להתנגם בכלנו. איך ייתכן שכאשר ממשלת דרום-אפריקה מוציאה להורג כושי, שנדון על מעשי טרור, נזעק כל העולם, מוחה ומתריע; אבל כשטובחים בזה אחר זה את כל ראשי השילטון הקודם של השאה באיראן, עובר על כך העולם כולו לסדר-היום?

ממשלת השאה לא היתה נקיה מחטאים. גם היא רחצה את ידיה בדם. אבל היא לא העזה להוציא להורג בסיטונות את יריביה הפוליטיים. מה היה העולם אומר אילו ניסו שליחי השאה והסבאק שלו לחסל את הייתאללה חומייני? היו הופכים שמיים וארץ. אבל כשחומייני אוכל כל יום עשר גוויות גנרלים לארוחת-בוקר זה נראה כמסדר עם כללי הצדק הטבעי. לפחות אנחנו כאן, בישראל, צריכים לעורר את מצפון העולם ולהקים קול זעקה על הטבח הפוליטי הנערך באיראן

בשם קדושת הדת המוסלמית. החרשה כמוה כהסכמה כי זוהי הצורה להעניש אנשי שילטון שמוגרי.

פנחס רותם, כפר-טבא

הגזר שלא היה

בגיליון השולט הזה (2171) אומר הר שופט המחוזי מכס קנת, כי במישפט רצח ארלוזורוב גודנו למיתה כל שלישית הנאשמים: אברהם סטבסקי, צבי רזוני בלט ואבא אחימאיר. אין זה נכון: רזוני בלט ואחימאיר זוכו. אחימאיר זוכה בר שלב מוקדם של המישפט ורזונבלט זוכה מחוסר עדות מסייעת. אברהם סטבסקי אכן הורשע וגדון למיתה ברוב קולות. אולם בעירעור זוכה אף הוא.

יעקב אחימאיר, ירושלים

- הצדק עם הקורא אחימאיר. השופט המחוזי לשעבר, מכס קנת, עמד גם הוא על טעותו וזמן קצר אחרי פירטום הראיון עימו התקשר עם המערכת וביקש לתקן את השגיאה שנכללה בדבריו.

היכן ההוד וההדר?

לפני חודשים רבים, עם עליית הליכוד לשילטון, נערך טכס מרשים, בהשתתפות ראש-הממשלה מנחם בגין, בו הגו את הציון להקים מוזיאון לתולדות המחתררת (אצ"ל) והמילחמה על מבואות יפו (שכונת מגשיה). למרות התוכנית הכוונה, עד

טיולים

אודרכיס: אירופה

ארה"ב וקנדה
ארה"ב ומכסיקו

המזרח הרחוק

דרום אמריקה ומכסיקו

טיולים מיוחדים לצעירים

פרטים והרשמה בכל משרדי הנסיעות

הטיוון

הטוב ביותר עם

50 שנות נסיון
50 שנות נסיון!

קול המפרסם